

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ (Π.Ο.Ε.)

PAN HELLENIC ENERGY FEDERATION (P.E.F.)

Αριθμός Απόφασης Τροποποίησης 186/2014 Ειρηνοδικείου Αθηνών

INTERNET: www.poenergias.gr Μέλος της ΓΣΕΕ και των IndustriALL(ICEM - EMCEF), RETUN SEE **E mail:** info@poenergias.gr

Αριθ.πρωτ. 10044

Αθήνα 7/6/2021

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το 8ωρο και το ύψος της εργατικής αμοιβής κρύβουν μέσα τους μακροχρόνιους αγώνες, μεταξύ των εργοδοτών και των εργαζομένων. Το αίτημα για το 8ωρο γεννήθηκε για πρώτη φορά μετά τον Αμερικανικό Εμφύλιο πόλεμο και απαιτήθηκε ανοιχτά και μαζικά στην Απεργία της Πρωτομαγιάς του 1886.

Σταδιακά όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι, όλο και περισσότεροι κλάδοι, κατακτούσαν το 8ωρο μέσα από την συνδικαλιστική δράση, τους βίαιους και αιματηρούς αγώνες, τους πρόωρους θανάτους και τα εργατικά ατυχήματα.

Το 8ωρο επιβλήθηκε τελικά ως χρόνος αναγκαίος για μόρφωση, πνευματική ανάπτυξη, ψυχαγωγική κοινωνική επαφή .

Στις 29 Οκτωβρίου 1919, οι κοινωνικοί αγώνες οδήγησαν την διεθνή οργάνωση εργασίας να υιοθετήσει 8 ώρες εργασίας ημερησίως και 48 εβδομαδιαίως.

Η Ελλάδα κύρωσε τη σύμβαση του 1920 και στην συνέχεια με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. του 1975 καθιερώθηκε ως εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας οι 40 ώρες, που αντιστοιχούν σε πενήνήμερη εργασία ή σε 6 ώρες και 40 λεπτά με εξαήμερη εβδομαδιαία απασχόληση, με αυξημένη αμοιβή για κάθε ώρα απασχόλησης.

Δυστυχώς από το 1990 άρχισε η αντίστροφη πορεία για την απορρύθμιση όλων των προστατευτικών διατάξεων κάτω από τις έντονες εργοδοτικές πιέσεις για «ευελιξία» και αυξομειώσεις των ωρών απασχόλησης, ανάλογα με τις επιχειρησιακές ανάγκες .

Σ' αυτή την αντίστροφη πορεία η κυβέρνηση της ΝΔ μέσω του προτεινόμενου σχεδίου Νόμου προχωράει πολλά βήματα παραπέρα.

Η σημαντικότερη αντιμεταρρύθμιση πραγματοποιείται στις διατάξεις που προβλέπουν την αύξηση της ημερήσιας εργασίας σε 10 ώρες, χωρίς επιπλέον αμοιβή για την υπερωριακή απασχόληση και χωρίς προηγούμενη συλλογική συμφωνία. Ο εργαζόμενος σε μια εποχή αυξημένης ανεργίας, οικονομικής ανασφάλειας και εκβιαστικών διλημάτων για τη διατήρηση της θέσης εργασίας του, καλείται να προτείνει ο ίδιος στον εργοδότη του την επιπλέον απασχόλησή του χωρίς επιπρόσθετη αμοιβή. Να συναινέσει εθελοντικά - και με δική του πρωτοβουλία - στην αποστέρηση του ελάχιστου χρόνου για ξεκούραση, μόρφωση, οικογενειακές και κοινωνικές επαφές.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας του δίνεται η «δυνατότητα» να φθείρει τη σωματική και ψυχική του υγεία και να μεταβληθεί σε ζωντανό εξάρτημα της επιχείρησης, λαμβάνοντας υπόψη και την προτεινόμενη αύξηση των επιτρεπόμενων υπερωριών από 96 ώρες/έτος σε 150 ώρες/έτος.

Η υπερένταση του ανθρώπινου οργανισμού για μεγάλα χρονικά διαστήματα προκαλεί μόνιμη και ανυπολόγιστη φθορά στην σωματική και ψυχική υγεία και δεν αποκαθιστάται με τον συμψηφισμό των μειωμένων ωρών απασχόλησης σε άλλη χρονική περίοδο.

Επίσης διευρύνεται το καθεστώς 7ημερης λειτουργίας σε διάφορους κλάδους διότι σύμφωνα με τη λογική της κυβέρνησης «η απαγόρευση λειτουργίας τις Κυριακές εμποδίζει τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας». Στην πραγματικότητα όμως, η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας ωφελεί τις επιχειρήσεις γιατί έχουν τη δυνατότητα να κάνουν χρήση των αυξημένων υπερωριών, με τις οποίες θα επιβαρύνουν τους εργαζόμενους για να μεγιστοποιήσουν τα έσοδά τους.

Η Κυβέρνηση εισάγοντας το νέο νομοσχέδιο διαλαλεί μέσω των τοποθετήσεων του Υπουργού και των στελεχών της ότι καινοτομεί με την εισαγωγή της ψηφιακής κάρτας. Στην πραγματικότητα πρόκειται για συμμόρφωση με την απόφαση του 2019, του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία έχουν ήδη εναρμονιστεί πολλές Ευρωπαϊκές χώρες . Ωστόσο, προβληματισμό προκαλεί η επεξεργασία μεγάλου αριθμού προσωπικών δεδομένων που αφορούν όχι μόνο την παρουσία αλλά και τις συνθήκες των εργαζομένων, τα οποία είναι προσβάσιμα στις αρμόδιες αρχές και φυσικά στον εργοδότη.

Η μετατροπή του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας σε «ανεξάρτητη» αρχή - ο Διοικητής θα διορίζεται - χωρίς την απαραίτητη στελέχωσή του Σώματος και τη συμμετοχή των συνδικαλιστικών οργανώσεων, θα αυξήσει τις ήδη παραβατικές συμπεριφορές των εργοδοτών και θα κάνει πιο αδύναμη τη θέση των εργαζομένων, αναγκάζοντάς τους να υποκύπτουν σε κάθε είδους εργοδοτική αυθαιρεσία.

Το Υπουργείο Εργασίας παρουσιάζοντας το νομοσχέδιο διαπιστώνει ότι «δεν υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς επιχειρήσεις», αλλά δυστυχώς δεν μπορούν να υπάρχουν ούτε και επιχειρήσεις με εργαζόμενους στα κεραμίδια...

Για αυτό το λόγο επιχειρείται να αποδυναμωθεί ακόμα περισσότερο το μοναδικό μέσο διαμαρτυρίας και αντίστασης των εργαζομένων η ΑΠΕΡΓΙΑ, για να διασφαλισθεί όσο το δυνατό με μεγαλύτερη πιθανότητα ή συναίνεση και ο συμβιβασμός των εργαζομένων σε ρυθμίσεις που αυξάνουν τον χρόνο απασχόλησης πέρα από τα όρια της ανθρώπινης αντοχής και αποδυνάμωσης, κάθε είδους αντίδρασης και διαμαρτυρίας που θα δυσκολέψουν την εφαρμογή της αντιμεταρρύθμισης . Σε ένα ήδη απονευρωμένο συνταγματικό δικαίωμα που του άφησαν το περίβλημα και του στέρησαν την ουσία, σε ένα δικαίωμα που οι δεκάδες αντισυνταγματικοί νομοθετικοί περιορισμοί το οδηγούν στην παρανομία κατά πολύ μεγάλο ποσοστό προστίθεται άλλος ένας.

Ο ορισμός του προσωπικού ασφάλειας στις ΔΕΚΟ σε ποσοστό 33% των παρεχόμενων υπηρεσιών, πέρα από την γενική διαπίστωση ότι ο κοινωνικός αυτοματισμός και η επίκληση της κοινωνικής δυσарέσκειας – με την ουσιαστική συμβολή των ΜΜΕ – λειτούργησε αρκετά αποτελεσματικά ως μέθοδος συκοφάντησης των ΑΠΕΡΓΙΩΝ, ιδίως στις ΔΕΚΟ και στον Δημόσιο Τομέα, παρατηρούμε στην προκειμένη περίπτωση να εισάγεται μια εντελώς εσφαλμένη αντίληψη της έννοιας και του σκοπού του «προσωπικού ασφάλειας» .

Τα καθήκοντα του προσωπικού ασφάλειας έχουν άμεση σχέση με την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης και την πρόληψη των καταστροφών και ατυχημάτων . Συνεπώς δεν επιτρέπεται στον εργοδότη να αναθέσει επιπλέον καθήκοντα στους εργαζόμενους, ούτε να αξιοποιηθεί το προσωπικό ασφάλειας ως θεσμοθετημένος απεργοσπαστικός μηχανισμός ώστε να αποδυναμωθεί η πίεση που ασκείται με την απεργία.

Η παροχή ενός επιπέδου λειτουργίας μιας επιχείρησης σε ποσοστό 33% δεν συνδέεται με τους παραπάνω σκοπούς, αλλά αποτυπώνει έναν αυθαίρετο και αντισυνταγματικό νομοθετικό προσδιορισμό του «ανεκτού ποσοστού απεργίας» για το ΚΡΑΤΟΣ, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα την πρόθεση μείωσης της αποτελεσματικότητας του αγώνα των εργαζομένων .

Επίσης η καθολική συμμετοχή των εργαζομένων σε αποφάσεις των σωματείων για απεργιακές κινητοποιήσεις δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, καθώς είναι αδιανόητο όσοι δεν είναι μέλη των συνδικάτων να καθορίζουν με τη ψήφο τους τις αποφάσεις των συνδικάτων.

Η διάταξη της μη επαναπρόσληψης των καταχρηστικώς απολυμένων εργαζομένων, έπειτα από δικαστική απόφαση, και η εναλλακτική αντί επαναπρόσληψης - με αίτημα του εργοδότη - σε απόλυση του με 3 έως 24 μισθούς αποζημίωση, αναλόγως της οικονομικής κατάστασης της εταιρείας, αφενός προσβάλλει τη δικαιοσύνη και αφετέρου ανοίγει διάπλατα το δρόμο για παράνομες και καταχρηστικές απολύσεις.

Άλλωστε το πρόσφατο παράδειγμα της προσπάθειας ομαδικής απόλυσης 130 εργαζομένων στα Λιπάσματα Καβάλας, ενώ έχουν δικαιωθεί δικαστικά, μόνο τυχαίο δεν είναι.

Μετά το 1990, στην αλληλουχία των αντεργατικών και αντισυνδικαλιστικών νομοθετικών παρεμβάσεων - τόσο στην ΕΕ όσο και στην χώρα μας - έρχεται να προστεθεί και το νέο νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της ΝΔ. Βρισκόμαστε απέναντι σε μια συνειδητή επιλογή της που εξυπηρετεί τις μακροχρόνιες επιδιώξεις των ολιγαρχών για μεγαλύτερη απομείωση εργασιακών δικαιωμάτων, για κατάργηση προστατευτικών νομοθετικών ρυθμίσεων και θέσπιση περιορισμών που ουσιαστικά ακυρώνουν συνταγματικές διατάξεις που προστατεύουν εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου διαμορφώνουν ένα νέο εργασιακό υπόδειγμα όπου κυριαρχεί το ατομικό, αφού ανατρέπουν τις παραμέτρους που προσδιορίζουν τα βασικά στοιχεία της μισθωτής εργασίας δηλαδή το χρόνο, τους μισθούς και τις αμοιβές, καθώς και τον τρόπο προσφοράς της εργασίας.

Είναι ανιστόρητοι οι συντάκτες του νομοσχεδίου όταν δηλώνουν ότι ατομικά κάθε εργαζόμενος βρίσκεται σε ισοδύναμη θέση με τον εργοδότη του, είτε δεν έχουν εργαστεί ποτέ στην πραγματική αγορά ή έχουν εργαστεί ευκαιριακά σε διευθυντικές θέσεις.

Δεν είναι δυνατό να χαρακτηρίζεται η συλλογική έκφραση των εργαζομένων ότι λειτουργεί διαστρεβλωτικά στην λειτουργία της «ελεύθερης αγοράς», όταν η αγορά κυριαρχείται από ολιγοπωλιακές καταστάσεις.

Όλο το νομοσχέδιο κατατείνει στη συντριβή της διαπραγματευτικής δύναμης των εργαζομένων, διότι μόνο μέσω της συλλογικής έκφρασης μπορεί να υπάρχει αποτέλεσμα στην αντιπαράθεση με τις επιχειρήσεις.

Μετά την περίοδο της 10ετούς μνημονιακής «αιχμαλωσίας» και μετά την κατάθεση του τελευταίου νομοσχεδίου της Κυβέρνησης, γίνεται πια εύκολα αντιληπτό ότι η περίοδος των ισορροπιών και των συμβιβασμών στον χώρο της εργασίας έχει παρέλθει και δεν είναι εφικτή η ταυτόχρονη ικανοποίηση των συγκρουόμενων συμφερόντων των κοινωνικών αντιπάλων. Δεν υπάρχουν πια στην παραγωγική διαδικασία Κοινωνικοί Εταίροι, δεν υπάρχει ούτε καν «ουδέτερο κράτος» .

Οι πλειοψηφίες στο Κοινοβούλιο και η Κυβέρνηση έκαναν την επιλογή τους .

Τάχθηκαν απέναντι στους εργαζόμενους και στην συντριπτική πλειονότητα του Ελληνικού Λαού.

Δεν είναι τυχαίες οι «αντιμεταρρυθμίσεις» του Υπουργείου Εργασίας και της Κυβέρνησης που μας πηγαίνουν όχι στον μεσαίωνα, αλλά πριν από αυτόν, στην ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ .

Όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσουμε, τόσο πιο γρήγορα θα οργανωθούμε και θα αντιδράσουμε .

Ο Αγώνας αφορά τις πρωτοβάθμιες, τις δευτεροβάθμιες, τις τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις και όχι μόνο. Αφορά όλους τους εργαζόμενους και την συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού.

Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενέργειας ΣΑΣ ΚΑΛΕΙ να δώσουμε το αγωνιστικό «παρών» μέχρι να ανασταλούν οι επιδιώξεις των δυνάμεων της οπισθοδρόμησης, των δυνάμεων του ΧΘΕΣ.

Καλούμε τα σωματεία μέλη μας και τους εργαζόμενους του κλάδου να συμμετέχουν μαζικά στην 24ωρη Απεργία την Πέμπτη 10/6/2021 , στην συγκέντρωση της ΓΣΕΕ & του ΕΚΑ στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 11.00 το πρωί και στις κατά τόπους συγκεντρώσεις των Εργατικών Κέντρων και Συνδικαλιστικών Οργανώσεων.

**ΑΥΤΟΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ.
ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΖΙΚΟΣ, ΕΝΩΤΙΚΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ, ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.**

Για τη Διοίκηση

Ο Πρόεδρος

Παναγιώτης Κοντουσιάδης

Ο Γενικός Γραμματέας

Παναγιώτης Τσώκος